

Idet man saaledes mener at maatte afvente det Forslag om en almindelig Aldersdoms-forsikring, som maatte blive Resultatet af Kommissionens Arbejde, har man indenfor Udvalget overvejet, hvorvidt der herfra maatte kunne gives nogen Vejledning med Hensyn til, hvorledes et saadant Forslag skulde se ud, for at det skulde kunne tilfredsstillende Funktionærerne. Da den Kommissionen paahvilende Opgave imidlertid kan tænkes løst paa adskillige Maader, er det ikke muligt for Funktionærunderudvalget her at gaa i Detailler, men man har hæftet sig ved nogle enkelte Punkter, som man skal tillade sig at henlede den ærede Kommissions Opmærksomhed paa.

1. *Præmieberegningen.* For saa vidt man vil indføre en Aldersrenteordning, ifølge hvilken Aldersrenten helt eller for en væsentlig Del tænkes tilvejebragt gennem Bidrag — Præmier — fra de paagældende selv, maa man anse det for ønskeligt, at Præmien varierer efter Indtægten Størrelse og altsaa ikke ansættes til et for alle ensartet, fast Beløb. Naar Funktionærunderudvalget maa fremsætte dette Ønske, har det sin Grund i, at Funktionærklassen spænder over meget forskellige Indtægtsgrupper; fastsætter man Præmien til et fast Beløb, vil dette, saafremt det skal kunne sikre en Rente af en nogenlunde antagelig Størrelse, let blive saa stort, at det vil være for byrdefuldt for de daarligst stillede Funktionærer. Paa den anden Side vil en Aldersrente, der hviler paa en fast Præmie næppe kunne blive saa stor, at den blot tilnærmelsesvis vil kunne være tilfredsstillende for den noget bedrestillede Del af Funktionærerne. — Naar der derefter bliver Spørgsmaal om, i hvor høj Grad man bør lade Indtægten Størrelse være afgørende for Præmiens og derigennem Rentens Størrelse, vil Funktionærunderudvalget formene, at man i hvert Fald kan lade Præmierne stige i Forhold til Indtægter op til 8 à 10 000 Kr.

2. *Frivillige Bidrag.* Funktionærunderudvalget mener, at der indenfor visse Grænser bør være Adgang til gennem frivillige Bidrag at forskaffe sig en Tillægsrente. Omend der i mange Tilfælde gennem private Pensionskasser og andre Ordninger med samme Formaal vil være sikret Funktionæren et Tillæg til Aldersrenten, vil det, da disse Ordninger dog har en mere tilfældig Karakter, være ønskeligt, at Loven giver en almindelig Adgang til ved frivillige Bidrag at forøge Renten. Man vilde finde det rigtigt, at saadanne frivillige Bidrag blev omsat til en Tillægsrente paa samme (gunstige) Vilkaar som de tvungne Bidrag omsættes til Aldersrente; men heraf maa naturligvis ogsaa følge, at Adgangen til at betale frivillige Bidrag maa være begrænset.

3. *Præmiebetaling forud.* Det vil formentlig kunne have nogen Interesse, om der gives Adgang til gennem en større Indbetaling at dække Præmier ud i Fremtiden. Saafremt Præmien var et fast Beløb, vilde det ikke være vanskeligt at angive, hvor stort et Beløb der til et givet Tidspunkt skulde indbetales for at dække Præmierne en Gang for alle eller for en bestemt Aarrække. Men regner man, saaledes som det her anbefales, med Præmier, der varierer efter Indtægten fra Aar til Aar, vil det jo ikke desto mindre meget vel være muligt at tillade, at vedkommende indbetaler et større Beløb, saaledes at dette — med en vis Rentegodtgørelse — enten anvendes til fuld Dækning af de fremtidige Renter, saa langt det kan strække til, eller for hele den Tid, i hvilken Præmie skal betales, omsættes til et fast aarligt Beløb, hvormed den til enhver Tid skyldige Præmie saa vil blive nedsat.

4. *Fradragsreglerne.* Idet man gaar ud fra, at der vil blive Tale om ved offentligt Tilskud at supplere Aldersrenten op til et vist Beløb, for saa vidt den ikke har naaet dette, samt at dette Tilskud vil blive begrænset, saafremt vedkommende har andre Indtægter, efter Regler svarende til Fradragsreglerne i Aldersrentelovens § 6, skal Funktionærunderudvalget henstille, at disse Fradragsregler fastsættes saaledes, at der derved i nogen Grad ses bort fra Indtægter som Pensioner, Livrenter og lign., idet Udvalget finder, at der kan være Grund til at begunstige Bestræbelser, der gaar ud paa paa denne Maade at sikre Alderdommen. At Funktionærerne paa Grund af de talrige private Pensionsordninger har særlig Interesse heri, siger sig selv, ligesom Funktionærerne overhovedet er interesserede i, at Fradragsreglerne ikke fastsættes saa snævert, at de modarbejder Lysten til ogsaa paa anden Maade at sikre Alderdommen. Dette sidste Ønske er naturligvis ikke noget for Funktionærklassen særligt, men naar man dog finder Anledning til at fremhæve det, er det, fordi man ikke er i Tvivl om, at den Værdi, en ny Aldersrenteordning vil faa for Funktionærklassen, i væsentlig Grad vil afhænge af, hvorledes Fradragsreglerne formuleres.

Medens Funktionærunderudvalget saaledes for sit Vedkommende foreløbig stiller Spørgsmaalet om en almindelig Pensionsforsikring for Funktionærer i Bero, har man saa meget mere lagt Vægt paa at naa til en Løsning af *Spørgsmaalet om offentligt Tilsyn med de i private Virksomheder trufne Pensionsordninger.*